

Belgiumban mint a Strafwetboek [a belga büntető törvénykönyv] 505. cikkébe ütköző orgazdaság és bűncselekményből származó dologra elkövetett más cselekmény miatt büntetőeljárás folyik), mint a fenti magatartástól különböző büntetendő magatartást is »ugyanazon cselekménynek« kell tekinteni ezen 54. cikk értelmében, ha a bíróság azt állapítja meg, hogy azokat szándékegység köti össze, és így jogi szempontból egy cselekménynek minősülnek?

2. Ha az 1. kérdésre igenlő válasz adandó:

Akként kell-e értelmezni a Schengeni Végrehajtási Egyezmény 54. cikkének »ugyanazon cselekmény alapján nem lehet [...] büntetőeljárást indítani« fordulatát, hogy amennyiben ugyanazon cselekményen több magatartás is értendő, amelyeket az egységes szándék egy cselekménnyé köt össze, úgy e fordulat azt is magában foglalja, hogy a vádlott ellen Belgiumban pénzmosás bűncselekménye miatt nem indítható eljárás, miután ugyanezen szándékkal elkövetett más cselekményeiért Hollandiában már elítélték, függetlenül az ugyanezen időszak alatt elkövetett egyéb cselekményektől, amelyek Belgiumban csak a külföldi ítélet jogerőre emelkedése után váltak ismertté, illetve amelyek miatt csak azután indítottak büntetőeljárást, vagy ebben az esetben a tényállást megállapító bíróság e más cselekmények miatt a már kiszabott büntetések figyelembevételével szabhat ki további büntetést annak fenntartásával, hogy e büntetés valamennyi bűncselekmény igazságos büntetése legyen, és hogy a kiszabott büntetések együttes tartama a legsúlyosabb büntetés büntetési tételének felső határát nem haladhatja meg?”

(¹) HL 2000., L 239., 19. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 2. kötet, 9. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága ellen 2005. november 18-án benyújtott kereset

(C-405/05. sz. ügy)

(2006/C 48/22)

(Az eljárás nyelve: angol)

Az Európai Közösségek Bizottsága (képviselik: Sara Pardo Quintillan, Xavier Lewis, és Hubert van Vliet, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg) 2005. november 18-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

1) állapítsa meg, hogy Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága – mivel nem biztosította Bangor, Brighton, Broadstairs, Carrickfergus, Coleraine, Donaghadee, Larne,

Lerwick, Londonderry, Margate, Newtonabbey, Omagh és Portrush agglomerációk tekintetében a települési szennyvizek megfelelő kezelését legkésőbb 2000. december 31-ig – nem teljesítette a 91/271/EGK tanácsi irányelv (¹) 4. cikkének (1) és (3) bekezdése alapján fennálló kötelezettségeit.

2) kötelezze Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságát a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A Bizottságnak az az álláspontja, hogy Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága, mivel nem biztosította a Bangor, Broadstairs, Carrickfergus, Coleraine, Londonderry, Larne, Lerwick, Margate, Newtonabbey, Omagh, Brighton, Portrush, Donaghadee és Bideford/ Northam agglomerációkban kibocsátott teljes szennyvíz megfelelő kezelését, megsértette az irányelv 4. cikkének (1) és (3) bekezdését. Ezenfelül az irányelv említett cikkeinek megsértését Portrush, Newtonabbey, Bangor, Londonderry és Larne tekintetében súlyosbítja, hogy Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága elmulasztotta ezen öt agglomeráció jelentős új fejlesztéseinek ellenőrzését, illetve nem biztosította, hogy e fejlesztések jóváhagyásához enyhítő intézkedések kapcsolódjanak.

(¹) A települési szennyvíz kezeléséről szóló, 1991. május 21-i 91/271/EGK tanácsi irányelv (HL L 135., 1991.5.30., 40. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 26.o.)

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (kibővített második tanács) a T-306/01. sz., Ahmed Yusuf és Al Barakaat International Foundation kontra az Európai Unió Tanácsa és az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2005. szeptember 21-én hozott ítélete ellen Ahmed Yusuf és az Al Barakaat International Foundation által 2005. november 23-án benyújtott fellebbezés

(C-415/05. P. sz. ügy)

(2006/C 48/23)

(Az eljárás nyelve: svéd)

Ahmed Yusuf (lakóhelye: Spånga [Svédország]) és az Al Barakaat International Foundation (székhelye: Spånga) (képviselik őket: Leif Silbersky és Thomas Olsson ügyvédek) 2005. november 23-án fellebbezést nyújtottak be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (kibővített második tanács) a T-306/01. sz., Ahmed Yusuf és Al Barakaat International Foundation kontra az Európai Unió Tanácsa és az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2005. szeptember 21-én hozott ítélete ellen.

A fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:

- 1) helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróságnak a T-306/01. sz. ügyben 2005. szeptember 21-én hozott ítéletét;
- 2) semmisítse meg a 881/2002/EK rendeletet;
- 3) kötelezze az Európai Unió Tanácsát és az Európai Közösségek Bizottságát a mind az Elsőfokú Bíróság, mind pedig a Bíróság előtti eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbezők álláspontja szerint az Elsőfokú Bíróság tévedett, amikor kimondta, hogy a Tanácsnak az EK 60., az EK 301. és az EK 308. cikk alapján volt hatásköre a 881/2002/EK rendelet megalkotására. A fellebbezők ezen kívül az alábbiakat adják elő:

Az Elsőfokú Bíróság megalapozatlanul jutott arra a következtetésre, hogy a 881/2002/EK rendelet az EK 249. cikkben megkövetelt általános hatályú bír.

Az Elsőfokú Bíróság tévedett, amikor a fellebbezők alapvető jogai megsértésének értékelésekor annak a kérdésnek a vizsgálatára szorított, hogy a Biztonsági Tanács határozata összeegyeztethető-e a nemzetközi jognak a *ius cogens* részét képező, magasabbrendű szabályaival. Az Elsőfokú Bíróság nem vizsgálta, hogy a rendelet a közösségi jogra tekintettel érvényes-e, vagy hogy a Biztonsági Tanács határozatának alkalmazása megfelelt-e a közösségi és nemzeti szabályozásnak.

Az Elsőfokú Bíróság tévesen jutott arra az álláspontra, hogy 881/2002/EK rendelet nem sértette meg a fellebbezőknek sem a védelemhez, sem a hatékony bírósági felülvizsgálathoz való jogát.

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (harmadik tanács) a T-295/04-T-297/04. sz., Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén (ASAJA), Salvador Contreras Gila, José Ramiro López, Antonio Ramiro López, Cristóbal Gallego Martínez, Benito García Burgos és Antonio Parras Rosa kontra az Európai Unió Tanácsa egyesített ügyekben 2005. szeptember 8-án hozott végzése ellen a Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén (ASAJA), Salvador Contreras Gila, José Ramiro López, Antonio Ramiro López, Cristóbal Gallego Martínez, Benito García Burgos és Antonio Parras Rosa által 2005. november 25-én benyújtott fellebbezés

(C-418/05. P. sz. ügy)

(2006/C 48/24)

(Az eljárás nyelve: spanyol)

A Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén (ASAJA), Salvador Contreras Gila, José Ramiro López, Antonio Ramiro

López, Cristóbal Gallego Martínez, Benito García Burgos és Antonio Parras Rosa (képviseli őket: J. F. Vázquez Medina ügyvéd) 2005. november 25-én fellebbezést nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (harmadik tanács) a T-295/04-T-297/04. sz., Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén (ASAJA), Salvador Contreras Gila, José Ramiro López, Antonio Ramiro López, Cristóbal Gallego Martínez, Benito García Burgos és Antonio Parras Rosa kontra az Európai Unió Tanácsa egyesített ügyekben 2005. szeptember 8-án hozott végzése ellen.

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) A közösségi jog, az EK 173. cikk megsértése okán helyezze teljes egészében hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság 2005. szeptember 8-án hozott végzését.
- 2) Fogadja el teljességében az első fokon hivatkozott, az ügy érdemére vonatkozó kérelmeket, mivel ezek megfelelnek a közösségi jognak.
- 3) Kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

— Az EK 173. cikk megsértése

A felperesek azt állítják, hogy rendelkeznek keresetösséggel a megsemmisítés iránti kereset benyújtására, mivel egyedi jogi helyzetük világosan és egyértelműen megkülönbözteti őket a többi olívaolaj-termelőtől.

Mindannyian 1998-ban ültetett olajfa-ültetvények tulajdonosai, és mindannyian 0 kg olívaolajot termeltek az 1999-es gazdasági évben, és éppen ezek a körülmények különböztetik meg őket az olívaolaj-termelő többi szereplőtől.

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (első tanács) a T-53/02. sz., Ricosmos BV kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2003. szeptember 13-án hozott ítélete ellen a Ricosmos BV által 2005. november 28-án benyújtott fellebbezés

(C-420/05. P. sz. ügy)

(2006/C 48/25)

(Az eljárás nyelve: holland)

A Ricosmos BV (képviselik: J. J. M. Hertoghs és J. H. Peek ügyvédek a Hertoghs advocaten-belastingkundigen ügyvédi irodától, Parkstraat 8, [4818 SK] Breda, Hollandia) 2005. november 28-án fellebbezést nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (első tanács) a T-53/02. sz. ügyben 2003. szeptember 13-án hozott ítélete ellen.